

El 'poder Zaplana', enfortit amb Matas

El nomenament com a ministre de Medi Ambient del mallorquí Jaume Matas, amic i peó del president valencià, Eduardo Zaplana, reforça la plataforma 'levantino-española' a Madrid.

M. PAYERAS / E. RIMBAU

El mallorquí Jaume Matas Palou, casat amb Maite Areal, la valenciana entroncada familiarment amb l'esposa d'Eduardo Zaplana, és el nou ministre de Medi Ambient. Matas manté una estreta amistat amb Zaplana i és un dels seus *peons* en la plataforma *levantino-española* que Zaplana ha anat creant des de fa anys a Madrid, amb la intenció de substituir Aznar el 2004. Per entendre el nomenament de Matas, doncs, no s'ha de cercar una *clau* balear, ni tan sols de preparació tècnica per a gestionar aquest departament, perquè, com deia el mateix Matas, "la sorpresa va ser que m'ofereís un ministeri, que fos el de Medi Ambient és menys important...". El que importa és ser ministre, de què, tant li fa. Matas és la quota *valenciana* de poder de Zaplana a Madrid. Dues interpretacions

ARXIU / PERE BOTA

EFE

ARXIU / JORDI PLAY

D'esquerra a dreta: Jaume Matas, ministre de Medi Ambient, Josep Piqué, d'Afers Estrangers i Anna Birulés, responsable de la cartera de nova creació de Ciència i Tecnologia.

se'n fan córrer. Primera, que així el PP queda *destapat*. Efectivament, Matas era el gran obstacle per a una entesa amb UM o amb qualsevol altre partit. El ja flamant ministre no és una persona dialogant, sinó més aviat el contrari: li agrada que l'escoltin, que li donin la raó, donar lliçons i amenaçar, però mai dialogar. En aquest sentit, la darrera víctima de les seves amenaces ha estat el periodista d'informació política del *Diari de Balears* Joan Marí, antic director d'aquest setmanari, a qui amenaçà veladament als passadissos del Parlament balear per les informacions publicades sobre el cas d'espionatge informàtic.

Ès el llop de la dreta pura i dura, amb la pell del xot centrista del somriure i la falsa amabilitat. Per tant el PP balear necessita algú amb més capacitat de diàleg, si és que vol

pactar. Una altra interpretació és que el nomenament de Matas el que cerca és la majoria absoluta en les autonòmiques del 2003, i no pactar amb ningú. Segons aquesta teoria, el ministre tendria una considerable activitat a Balears, es convertiria en el pont institucional de defensa dels "interessos balears" davant Madrid i aniria fent-se una constant presència política i mediàtica a Balears que li facilités, arribat el moment, renunciar al ministeri per encapçalar la llista a la presidència de Balears. De moment, el Partit Popular balear haurà de cercar un nou líder, això segur.

Més ministres catalans. A més de Matas, Aznar ha nomenat dos ministres catalans més, Josep Piqué com a responsable d'Afers Estrangers, i la directiva de Retevisión

Anna Birulés, amb la cartera de nova creació de Ciència i Tecnologia. Tots dos havien coincidit com a directors generals al Departament d'Indústria de la Generalitat de Catalunya. Potser per això el president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, va expressar l'esperança que els dos nomenaments siguin positius per a Catalunya. El fet és que amb l'entrada al govern espanyol de Birulés —que Piqué ja va intentar incorporar a les llistes del PP en les eleccions al Parlament català— l'ex-ministre d'Indústria i ex-portaveu del govern en surt reforçat i s'abona la línia d'actuació moderada que ha adobat el creixement del PP a Catalunya. Un creixement fet amb persones representatives de l'elit del món empresarial català. Piqué ha donat bons resultats a Aznar a Catalunya. Ara Birulés els pot reforçar.